

[Industriministeren]

værfter der skal nedlægges. Det bliver de værfter, som ikke er i stand til at skaffe sig kontakt med redere, der vil bygge skibe.

Det er rigtigt, at der er en bemærkning i denne rapport, hvor man foreslår industriministeren, at Danida viser større interesse for projekter, der kommer danske værfter til gode; hr. Svend Heiselberg var inde på dette emne. Det er et forslag, jeg må bede folketinget om at overveje ganske nøje. Der er altså tale om, at skibsværftskontaktudvalget foreslår folketinget, at man anvender 500 mill. kr. til fremme af projekter, der har med danske skibsværfter at gøre, og det er et beløb, som er under 10 pct. af det beløb, som folketinget har bevilget til fagligt samarbejde med udviklingslande. Her er vi altså inde på et emne, hvor jeg ikke kan tage noget initiativ; det er folketinget, der bliver nødt til at overveje dette forslag, og jeg henstiller altså til udvalget, at man tager forslaget op. Det er jo rigtigt, som det er sagt flere gange, at udvalgets medlemmer har fået tilsendt denne rapport fra skibsværftsindustriens kontaktudvalg.

Så skal jeg sige til fru Anne Grete Holmsgård, at vi selvfølgelig har en industripolitik, men nok ikke den industripolitik, som fru Anne Grete Holmsgård ønsker. Jeg skal undlade at spille tingets tid med at gennemgå regeringens og regeringspartiernes industripolitik, men bare henvise fru Anne Grete Holmsgård til de virkninger, denne politik har fået med stigende investeringer, stigende produktion, stigende eksport og altså også stigende beskæftigelse: 100.000 flere arbejdspladser, siden vi trådte til i september 1982. Dette burde overbevise også fru Anne Grete Holmsgård om, at der er tale om en effektiv industripolitik.

Så må jeg sige til hr. Erling Jensen, at nok blev den første skibsværftspakke gennemført samlet, men den anden kan jo ikke gennemføres samlet – alene af den grund, at en hel del af de ting, som foreslås, skal gennemføres via lovgivning. Jeg har afsluttet mine forhandlinger med min kollega skatteministeren, som har fremsat et forslag, hvorefter indeksobligationer udstedt af skibskreditfonden fritages for realrenteafgiften og kursavancebeskatningen. Men en hel del af de andre forslag afhænger af forhandlinger, som jeg fører med de involverede parter, med

Nationalbanken, med Danmarks Skibskreditfond og naturligvis også med regeringen.

Jeg bliver også nødt til at erindre hr. Erling Jensen om, at adskillige af ordførerne – hr. Svend Heiselberg, fru Aase Olesen, hr. Brusvang – har gjort opmærksom på, at folketingets skattedispositioner i allerhøjeste grad har generet mulighederne for at opnå en egentlig effekt af det, vi foreløbig har foretaget os. Det er der et bredt flertal her i folketinget som har ansvaret for, og det kan ikke nytte noget at blive ved med at diskutere denne sag. Jeg klandrer ingen for det, men der er et bredt flertal bag de indgreb, som er foretaget på skattefronten.

Så kan jeg sige til hr. Erling Jensen, at der er automatik i spørgsmålet om at yde lån fra Danmarks Skibskreditfond i fremmed valuta. Det er ikke noget, der er forbeholdt et enkelt skibsværft; alle skibsværfter, som ønsker, eventuelt i samarbejde med en udenlandsk reder, at slutte i en anden valuta, har muligheden for det. Skibsværftsforeningen og CO-Metal har nævnt en række valutaer, og Nationalbanken har føjet én valuta mere til, nemlig yen, og accepteret den, men samtidig har man sagt, at det hele må bygge på en konkret vurdering af det enkelte projekt, og at der er visse valutaer, som man altså ikke ønsker at arbejde med, og det er fuldt forståeligt.

Indeksobligationerne er efter min vurdering en mulighed under forudsætning af, at vi kan finde en ordning med hensyn til, hvem der skal påtage sig at betale for den inflationsgaranti. De forhandlinger fører jeg også, og jeg må bede hr. Erling Jensen om noget tålmodighed. Jeg fik som sagt først denne indstilling i sidste uge, og vi er i gang med forhandlingerne. Jeg håber, vi meget hurtigt kan finde frem til en løsning, og jeg skal omgående give erhvervsudvalgets medlemmer besked om det. Vi forsøger også at få en lempelse af de krav, som stilles fra långivernes side med hensyn til matchingvilkår. Også her må jeg bede om noget tålmodighed, jeg kan ikke give endelig besked i dag.

Jeg er enig med hr. Erling Jensen i, at det er ubehageligt, at et enigt garantiudvalg har afslået, at ydelse af garanti til forhåndslån kan ske via den lovgivning, som folketinget gennemførte i efteråret 1985. Udvalget har en bred sammensætning også med repræsentanter for Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, og